

1. INFORMACJE O INSTRUMENTACH FINANSOWYCH, USŁUGACH I RYZYKU

Dom Maklerski zwraca uwagę, że przed podjęciem decyzji inwestycyjnej Klient winien dokładnie zapoznać się z informacjami na temat poszczególnych instrumentów finansowych oraz ryzyka z nimi związanego. W celu umożliwienia Klientowi podejmowania świadomych decyzji inwestycyjnych Dom Maklerski wyjaśnia charakter poszczególnych rodzajów instrumentów finansowych, zasady ich funkcjonowania oraz osiągnięte wyniki w różnych warunkach rynkowych.

Dom Maklerski informuje, że nieodłączną częścią każdej inwestycji jest ryzyko. Poziom ryzyka jest zróżnicowany i zależy od rodzaju instrumentu finansowego, który jest przedmiotem inwestycji. Podjęcie każdej decyzji inwestycyjnej wiąże się m.in. z koniecznością określenia przyszłego dochodu oraz oceny ryzyka z nim związanego. Inwestowanie w instrumenty finansowe wiąże się z ryzykiem utraty części lub całości zainwestowanych środków, a nawet koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów. Dom Maklerski zwraca również uwagę, że na cenę instrumentów finansowych ma wpływ wiele różnych czynników, które są lub mogą być niezależne od emitentów i wyników ich działalności takie jak: zmieniające się warunki ekonomiczne, prawne, polityczne czy podatkowe. Inwestując w instrumenty finansowe notowane w zagranicznych systemach wykonywania zleceń Klient powinien uwzględnić dodatkowe ryzyka opisane w zamieszczonej poniżej informacji poświęconej inwestycjom w zagranicznych systemach wykonywania, a także mieć na uwadze, że korzystanie z produktów kredytowych lub limitu należności jest związane z dźwignią finansową, co powoduje możliwość osiągnięcia większej stopy zwrotu, ale może także doprowadzić do poniesienia większych strat.

Należy również wziąć pod uwagę, że na stopień ryzyka inwestycyjnego wpływa stopień dywersyfikacji portfela, czyli skład instrumentów finansowych posiadanych przez danego inwestora. Im mniej instrumentów finansowych w portfelu pochodzących od różnych emitentów oraz emitentów z różnych branż, tym ryzyko inwestycyjne może ulec zwiększeniu, tzn. znaczący spadek wartości jednego z instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela o małej dywersyfikacji, będzie miał większy wpływ na wynik całego portfela, niż w przypadku bardziej zdywersyfikowanego portfela.

Informacje zamieszczone w niniejszym dokumencie nie zawierają opisu wszystkich ryzyk. Informacje na temat poszczególnych instrumentów finansowych oraz związanych z nimi ryzyk udostępniane są także przez ich emitentów w prospektach emisyjnych, memorandach informacyjnych oraz warunkach obrotu i emisji. Informacje przekazywane są również przez specjalistyczne serwisy informacyjne, Komisję Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl) i Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. (www.gpw.pl). Na ww. stronach znajdują się m.in. materiały edukacyjne dla inwestorów.

Informacje o wysokiej stopie zwrotu z danego instrumentu lub usługi uzyskane w przeszłości nie stanowią gwarancji jej osiągnięcia obecnie, jak i w przyszłości, dlatego też nie powinny być one traktowane jako zapowiedź osiągnięcia takich dobrych wyników.

AKCJE

Akcje są udziałowym instrumentem finansowym odzwierciedlającym prawo do własności części majątku spółki. Akcja jako prawo udziałowe oznacza członkostwo jej posiadacza w spółce akcyjnej i wyznacza jednocześnie zakres praw i obowiązków akcjonariusza. Uprawnienia akcjonariuszy dzieli się na majątkowe i korporacyjne. Wśród uprawnień majątkowych wyróżnia się np. prawo do dywidendy, prawo do odpowiedniej części majątku spółki w przypadku jej likwidacji. Do uprawnień korporacyjnych zaliczane są m.in.: prawo do udziału w walnym zgromadzeniu spółki, prawo do informacji o działalności spółki, prawo głosu. Posiadanie akcji wiąże się nie tylko z uprawnieniami, ale również z określonym ryzykiem. Jednym z podstawowych ryzyk, które są nieodłącznie związane z inwestycjami w akcje jest zmienność ich wyceny dokonywana przez rynek. Jeżeli spółka prosperuje dobrze, wtedy wraz ze wzrostem wartości spółki może rosnąć cena jej akcji, a także mogą być wypłacane dywidendy. Jednak w wolnorynkowej gospodarce opartej na działaniu w warunkach konkurencji, możliwe są także zupełnie inne scenariusze – trudności ze sprzedażą produktów, brak zysków, a nawet upadłość spółki. Mając świadomość szans nieograniczonego wzrostu akcji dobrze prosperującej spółki nie można zapominać o możliwości spadku ich wartości rynkowej, a w skrajnych przypadkach – całkowitej utraty wartości akcji spółki upadającej. Przedmiotem obrotu zorganizowanego są akcje nieposiadające postaci materialnej, tzw. akcje zdematerializowane (w postaci zapisu elektronicznego).

Czynniki ryzyka

Główne czynniki ryzyka inwestycji w akcje dotyczą kondycji finansowej spółek będących ich emitentami. Do głównych grup ryzyka należy zaliczyć:

- ryzyko makroekonomiczne – wynika z wrażliwości rynku kapitałowego na krajowe i światowe czynniki makroekonomiczne, w szczególności takie jak: tempo wzrostu gospodarczego, stopień nierównowagi makroekonomicznej (deficyty budżetowe, handlowe i obrotów bieżących), wielkość popytu konsumpcyjnego, poziom inwestycji, wysokość stóp procentowych, wielkość i kształtowanie się poziomu inflacji, wielkość i kształtowanie się poziomu cen surowców czy sytuacja geopolityczna;
- ryzyko branżowe – akcje spółek działających w określonej branży narażone są na grupę specyficznych czynników ryzyka, w szczególności takich jak: wzrost konkurencji, spadek popytu na produkty sprzedawane przez podmioty z branży oraz zmiany technologiczne; dywersyfikacja branżowa może skutecznie ograniczyć ryzyko branżowe;

- ryzyko specyficzne spółki – wszystkie akcje spółek narażone są na ryzyka indywidualnego podmiotu gospodarczego, do których w szczególności można zaliczyć: jakość prac zarządu, zmiany strategii lub modelu biznesowego spółki, zmiany jakości ładu korporacyjnego, polityki dywidendowej, zdarzenia losowe dotyczące konkretnej spółki, konflikty w akcjonariacie, koszty agencji; dywersyfikacja inwestycji może skutecznie ograniczyć ryzyko specyficzne spółki.

Poza wymienionymi czynnikami ryzyka posiadanie akcji obciążone jest ogólnymi rodzajami ryzyka związanymi z inwestowaniem w obrocie zorganizowanym takimi jak: ryzyko płynności, ryzyko zawieszenia bądź ryzyko wycofania z obrotu zorganizowanego. Płynność w przypadku niektórych akcji, zwłaszcza o mniejszej kapitalizacji i notowanych poza głównymi rynkami obrotu akcji (np. GPW w Polsce) może być ograniczona, co w rezultacie może skutkować niemożnością wyjścia z inwestycji w zakładanym horyzoncie czasowym oraz może wpłynąć negatywnie na oczekiwaną stopę zwrotu z inwestycji.

Akcje odznaczają się znaczącą zmiennością cen, zwłaszcza w krótkim okresie. Przyjęcie dłuższego horyzontu inwestycji może ograniczyć ryzyko zmienności kursów akcji.

PRAWA DO AKCJI (PDA)

Prawa do akcji są instrumentem finansowym w swojej charakterystyce bardzo zbliżonym do akcji. Uprawniają one do otrzymania akcji nowej emisji spółki publicznej. Powstają z chwilą dokonania przydziału tych akcji i wygasają z chwilą zarejestrowania akcji w depozycie papierów wartościowych albo z dniem uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego odmawiającego wpisu podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru przedsiębiorców.

Istotą PDA jest skrócenie inwestorom czasu oczekiwania pomiędzy przydziałem akcji nowej emisji a ich pierwszym notowaniem na rynku regulowanym. Posiadanie PDA nie daje jednak praw tożsamych z posiadaniem akcji tej samej spółki. Emitenci akcji nie posiadają obowiązku każdorazowego wprowadzania niezarejestrowanych akcji nowej emisji w formie PDA.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w PDA związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla inwestycji w akcje. Dodatkowo Klienci powinni być świadomi, że w przypadku odmowy rejestracji emisji akcji przez sąd emitent jest zobowiązany do zwrócenia posiadaczowi PDA środków wpłaconych w czasie subskrypcji wg ceny emisyjnej akcji, niezależnie od ceny zapłaconej przez niego za PDA.

PDA odznaczają się znaczącą zmiennością cen, często wyższą od akcji tej samej spółki. Zakładając, że sąd zarejestruje nową emisję akcji, wydłużenie horyzontu inwestycyjnego zrównuje poziom zmienności PDA do zmienności typowej dla akcji tej samej spółki.

PRAWA POBORU

Prawo poboru związane jest z planowaną emisją nowych akcji przez spółkę. Oznacza ono przywilej pierwszeństwa dla dotychczasowych akcjonariuszy przy zakupie nowych akcji. Prawo to jest o tyle istotne, że w przypadku objęcia takiej emisji przez nowy krąg akcjonariuszy nastąpiłoby tzw. rozwodnienie kapitału, czyli procentowe zmniejszenie udziału dotychczasowych akcjonariuszy w stosunku do całkowitej sumy kapitału akcyjnego. Korzystając z prawa poboru, akcjonariusze mają możliwość zachowania dotychczasowego „stanu posiadania akcji” w spółce akcyjnej.

W przypadku akcji dopuszczonych do obrotu zorganizowanego ważną cechą prawa poboru jest to, że może ono być przedmiotem obrotu jako samodzielny papier wartościowy. Oznacza to, że dotychczasowi posiadacze „starych” akcji mogą zrezygnować z prawa objęcia „nowych” akcji, sprzedając to prawo w obrocie zorganizowanym. Jednocześnie akcjonariusze spółki, którzy przed nową emisją akcji nie byli akcjonariuszami spółki, a chcieliby nabyć akcje nowej emisji, mogą to zrobić poprzez zakup prawa poboru.

Walne Zgromadzenie spółki podczas podejmowania uchwał w zakresie nowej emisji akcji może zadecydować o wyłączeniu prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w prawa poboru związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla inwestycji w akcje. Ponadto czas notowań praw poboru jest zazwyczaj bardzo krótki (kilka dni do kilku tygodni). W przypadku niesprzedania praw poboru w ostatnim dniu notowań, Klient powinien szczegółowo rozważyć potrzebę zapisania się na akcje nowej emisji, wykorzystując posiadane prawa. Klient powinien więc pamiętać, że prawo poboru jest instrumentem finansowym, który w określonym terminie wygasa. W przypadku gdy Klient posiadający prawa poboru nie złoży zapisu na akcje nowej emisji lub ich nie sprzeda w trakcie trwania obrotu na rynku zorganizowanym, nie otrzyma żadnej zapłaty w momencie ich wygaśnięcia.

Prawa poboru odznaczają się bardzo znaczącą zmiennością cen, w większości przypadków wyższą od akcji tej samej spółki.

KONTRAKTY TERMINOWE (FUTURES)

Kontrakty terminowe to instrumenty pochodne, będące rodzajem umowy zawartej pomiędzy dwiema stronami, z których jedna zobowiązuje się do kupna, a druga do sprzedaży w określonym czasie (w tzw. dniu wygaśnięcia) i po ustalonej cenie określonej ilości instrumentu bazowego lub dokonania równoważnego rozliczenia pieniężnego. Wartość kontraktu terminowego zależy od wartości tzw. instrumentu bazowego kontraktu. Instrumentami bazowymi dla kontraktów mogą być między innymi: indeksy giełdowe, waluty, akcje spółek, stopy procentowe oraz obligacje. Zmienność wartości instrumentu bazowego wpływa na zmienność wartości instrumentu pochodnego.

Chociaż sprzedaż lub kupno kontraktu terminowego oznacza zobowiązanie się do dostawy lub odbioru w przyszłości określonego instrumentu bazowego, to w przypadku większości kontraktów terminowych notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie (GPW) regulowanie ewentualnych zobowiązań następuje w postaci rozliczenia pieniężnego.

Kontrakty są w obrocie w tzw. seriach. Seria obejmuje wszystkie kontrakty mające ten sam termin wykonania.

O Kliencie, który kupił lub sprzedał kontrakt terminowy, mówi się, że ma otwartą pozycję, odpowiednio długą lub krótką. Może on ją utrzymać do dnia wykonania kontraktu lub też w każdej chwili wycofać się z rynku (zamknąć pozycję). Jeżeli kupił kontrakt (czyli posiada pozycję długą), chcąc zamknąć pozycję, musi sprzedać kontrakt z tym samym terminem wykonania. Jeżeli sprzedał kontrakt (czyli posiada pozycję krótką), aby zamknąć pozycję musi go kupić.

Klient kupujący/sprzedający kontrakt jest obowiązany wnieść do biura depozyt zabezpieczający rozliczenie jego zobowiązań względem kontrahenta transakcji. Minimalną wartość depozytu wnoszonego do przedsiębiorstwa inwestycyjnego określa właściwa izba rozrachunkowa (np. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych), która rozlicza i gwarantuje wszystkie zawarte na danym rynku transakcje. W większości przypadków depozyt ten jest codziennie aktualizowany. Dokonywane są codzienne rozliczenia rynkowe skutkujące koniecznością uzupełnienia depozytu lub jego zwrotu. W przypadku braku uzupełnienia wymaganego depozytu, Dom Maklerski celem jego zaspokojenia zastrzega sobie prawo do zamknięcia otwartych pozycji na rachunku Klienta lub podjęcia innych działań przewidzianych w regulaminie. Kontrakty terminowe mają wbudowaną dźwignię finansową, w związku z czym wartość depozytu stanowi tylko część wartości transakcji. Mechanizm dźwigni finansowej umożliwia otwarcie na rynku pozycji o względnie większej wartości w stosunku do pierwotnie zainwestowanych środków. Pozwala to osiągnąć wyższy zysk z inwestycji przy zaangażowaniu tylko niewielkiej kwoty, którą stanowi depozyt, ale wiąże się to także z ryzykiem poniesienia straty większej niż kwota zainwestowanych środków.

Kurs kontraktu podaje się między innymi w punktach lub złotych polskich (PLN) lub punktach procentowych, a wartość ustala się mnożąc kurs przez odpowiedni mnożnik. Wartość mnożnika różni się w zależności od klasy kontraktu (na jaki instrument bazowy kontrakt opiewa). Przykładowo kurs kontraktu futures na WIG20 (FW20) zmienia się o minimalny krok wynoszący 1 punkt indeksowy. Wartość w PLN zmiany kursu kontraktu o 1 punkt zależy od mnożnika, który w przypadku kontraktów na WIG20 wynosi 20. W efekcie każda zmiana o 1 punkt kursu kontraktu oznacza zysk lub stratę z inwestycji wysokości 20 PLN. Szczegółowe informacje dotyczące różnych typów kontraktów notowanych na GPW można znaleźć na stronach www.gpw.pl

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w kontrakty terminowe związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla instrumentu bazowego, na który dany kontrakt opiewa. Ponadto częścią nieodzowną inwestowania w kontrakty terminowe typu futures (notowane np. na GPW) jest ryzyko bazy, które oznacza, iż cena instrumentu pochodnego może odbiegać od wartości teoretycznej instrumentu bazowego.

W związku z ograniczonymi wymogami kapitałowymi związanymi z otwarciem pozycji na kontrakcie (wniesienie jedynie depozytu zabezpieczającego zamiast całej wartości kontraktu - wykorzystywanie dźwigni finansowej), **inwestycje w kontrakty terminowe obarczone są wysokim ryzykiem inwestycyjnym i nie są odpowiednie dla wszystkich inwestorów**. Klient powinien liczyć się nie tylko z możliwością utraty całości zainwestowanego kapitału, ale również z potencjalną stratą przekraczającą wielkość pierwotnie opłaconego depozytu.

Ryzyko płynności – płynność niektórych kontraktów terminowych jest znacząco niższa od płynności instrumentów bazowych, na które opiewają (np. kontrakty na akcje). Względnie ograniczona jest również płynność dla kontraktów z najbardziej odległą datą wygaśnięcia.

Zmienność notowań kontraktów jest zbliżona do zmienności instrumentów bazowych, z zastrzeżeniem różnic wynikających z ryzyka bazy, przy czym należy pamiętać, efekt wynikający ze zmiany ceny jest potęgowany przez efekt dźwigni finansowej.

OPCJE

Opcja jest instrumentem pochodnym mającym postać kontraktu, w którym jego posiadacz ma prawo do kupna (opcja kupna) lub prawo do sprzedaży (opcja sprzedaży) instrumentu bazowego po ustalonej cenie w dniu wykonania, czyli do tzw. wykonania opcji (zrealizowania opcji). Zarówno opcja kupna, jak również opcja sprzedaży mogą być nabyte, bądź wystawione przez Klienta.

Wśród opcji notowanych na GPW instrumentem bazowym jest indeks WIG20. Regulowanie zobowiązań dla tych opcji następuje wyłącznie w formie rozliczenia pieniężnego.

Opcje, podobnie jak kontrakty, notowane są w obrocie w tzw. seriach. Seria obejmuje wszystkie opcje danego typu mające ten sam termin wykonania. W przypadku opcji notowanych na GPW ostatnim dniem obrotu każdą serią jest trzeci piątek danego miesiąca wykonania.

O Kliencie, który kupił lub sprzedał opcje, mówi się, że ma otwartą pozycję. Może on ją utrzymać do dnia wykonania opcji lub też w każdej chwili wycofać się z rynku (zamknąć pozycję). Jeżeli kupił opcję, aby zamknąć pozycję, musi sprzedać opcję z tym samym terminem wykonania i tą samą ceną wykonania. Jeżeli sprzedał opcję, aby zamknąć pozycję, musi ją kupić.

W zależności od typu zajętej pozycji (nabycie – pozycja długa, wystawienie – pozycja krótka) profile dochodowości poszczególnych pozycji różnią się w zasadniczy sposób. Nabycie opcji kupna oraz wystawienie opcji sprzedaży dają możliwość osiągnięcia zysków przy wzroście instrumentu bazowego. Nabycie opcji sprzedaży oraz wystawienie opcji kupna dają możliwość osiągnięcia zysków przy spadku instrumentu bazowego. Maksymalny zysk Klienta zajmującego pozycję długą na opcjach (nabywca) jest nieograniczony, a maksymalna strata stanowi równowartość zapłaconej w momencie otwierania pozycji premii (zwiększonej o prowizję od transakcji). Z kolei maksymalny zysk Klienta zajmującego pozycję krótką (wystawca) stanowi równowartość otrzymanej w momencie otwierania pozycji premii (umniejszoną o prowizję od transakcji), a maksymalna strata jest nieograniczona.

W przypadku opcji notowanych na GPW premia stanowi równowartość kursu transakcyjnego pomnożonego przez odpowiedni mnożnik. Wartość mnożnika różni się w zależności od typu instrumentu bazowego. Szczegółowe informacje dotyczące różnych typów kontraktów opcyjnych notowanych na GPW można znaleźć na stronach www.gpw.pl

Klient otwierający pozycję długą na opcjach musi zapłacić premię. Klient otwierający pozycję krótką na opcjach wnosi depozyt zabezpieczający. Minimalną wartość wnoszonego depozytu określa właściwa izba rozrachunkowa (np. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych), która rozlicza i gwarantuje wszystkie zawarte na rynku transakcje. W większości przypadków depozyt ten jest codziennie aktualizowany. Dokonywane są codzienne rozliczenia rynkowe skutkujące koniecznością uzupełnienia depozytu lub jego zwrotu. W przypadku braku uzupełnienia wymaganego depozytu Dom Maklerski celem jego zaspokojenia zastrzega sobie prawo do zamknięcia otwartych pozycji na rachunku Klienta lub podjęcia innych działań przewidzianych w regulaminie. Opcje mają wbudowaną dźwignię finansową, w związku z czym wartość depozytu stanowi tylko część wartości transakcji. Mechanizm dźwigni finansowej umożliwia otwarcie na rynku pozycji o względnie większej wartości w stosunku do pierwotnie zainwestowanych środków. Pozwala to osiągnąć wyższy zysk z inwestycji, przy zaangażowaniu tylko niewielkiej kwoty, którą stanowi depozyt, ale wiąże się to także z ryzykiem poniesienia straty większej niż kwota zainwestowanych środków.

Czynnikami o szczególnym znaczeniu w przypadku opcji są zmienność oraz czas. Im wyższa jest zmienność instrumentu bazowego, tym ceny opcji są wyższe. Generalnie im krótszy jest czas pozostający do wygaśnięcia opcji, tym wartość opcji jest niższa.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w opcje związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla instrumentu bazowego, na który dany kontrakt opcyjny opiewa. Ponadto nie istnieje jedna uniwersalna metoda służąca wyznaczeniu wartości opcji przed terminem wygaśnięcia, dlatego Klient powinien być świadomy, że cena rynkowa opcji jest wypadkową oczekiwań rynku co do przyszłego zachowania się instrumentu bazowego i nie posiada twardego punktu odniesienia.

Maksymalna strata Klienta zajmującego pozycję długą na opcjach (nabycie opcji kupna bądź sprzedaży) jest równa wartości zainwestowanego kapitału. W związku z ograniczonymi wymogami kapitałowymi związanymi z otwarciem pozycji krótkiej w opcjach (wniesienie jedynie depozytu zabezpieczającego zamiast całej wartości transakcji) oraz występowaniem dźwigni finansowej, **inwestycje w opcje obciążone są wysokim ryzykiem inwestycyjnym i nie są odpowiednie dla wszystkich inwestorów**. Klient powinien liczyć się nie tylko z możliwością utraty całości zainwestowanego kapitału, ale również z potencjalną stratą znacznie przekraczającą wielkość pierwotnie opłaconego depozytu.

Ryzyko rynkowe, wynikające z uzależnienia od instrumentu bazowego, jest potęgowane przez efekt dźwigni finansowej, wynikający z faktu, że wartość początkowej inwestycji – którą w przypadku nabycia opcji jest kurs opcji pomnożony przez mnożnik, natomiast w przypadku wystawienia opcji depozyt zabezpieczający – jest niska w porównaniu z wartością instrumentu bazowego. Dlatego też relatywnie małe wahania kursów instrumentu bazowego mają proporcjonalnie większy wpływ na wartość pozycji w opcjach.

Ryzyko upływu czasu – cena opcji jest uzależniona od czasu, jaki pozostał do wygaśnięcia opcji. Zbliżanie się terminu wygaśnięcia opcji może powodować spadek wartości opcji nawet przy niezmiennym poziomie ceny instrumentu bazowego. Upływ czasu działa więc na niekorzyść nabywców opcji kupna i nabywców opcji sprzedaży.

Ryzyko zmian zmienności instrumentu bazowego – zmiany w zmienności instrumentu bazowego wpływają na wartość opcji. Im większa jest zmienność instrumentu bazowego, tym wartość opcji jest wyższa, im mniejsza zmienność, tym wartość opcji jest mniejsza.

Ryzyko płynności – płynność opcji wystawionych zwłaszcza na akcje jest bardzo niska.

Opcje odznaczają się bardzo znaczącą zmiennością notowań.

WARRANTY

Warrant jest papierem wartościowym posiadającym emitenta i prospekt emisyjny (jeden dla wszystkich serii). Emitent bezwarunkowo i nieodwołalnie zobowiązuje się do wypłacenia kwoty rozliczenia uprawnionym właścicielom warrantów. W przypadku warrantu kupna kwotą rozliczenia jest dodatnia różnica pomiędzy ceną instrumentu bazowego, a ceną wykonania określoną przez emitenta, natomiast w przypadku warrantu sprzedaży kwotą rozliczenia jest dodatnia różnica między ceną wykonania, a ceną instrumentu bazowego. Wykonanie zobowiązania emitenta może polegać zarówno na przekazaniu pieniędzy, jak i na dostawie (tj. odpowiednio - sprzedaży lub kupnie) instrumentu bazowego po ustalonej cenie wykonania.

Wyróżnia się warranty subskrypcyjne i warranty opcyjne. Warranty subskrypcyjne są w swojej konstrukcji bardzo zbliżone do opcji, jednak w tym przypadku stroną wystawiającą (pozycja krótka) może być jedynie emitent instrumentu bazowego (spółka). Dlatego łączą one w sobie cechy opcji oraz prawa poboru. Warranty opcyjne z kolei są w swojej konstrukcji oraz charakterystyce identyczne z warrantami subskrypcyjnymi, z jedyną różnicą dotyczącą wystawcy warrantu. W przeciwieństwie do warrantów subskrypcyjnych wystawianych jedynie przez emitentów instrumentu bazowego, warranty opcyjne mogą być wystawiane przez banki i inne instytucje finansowe, np. domy maklerskie – na akcje innych spółek znajdujące się już w obrocie zorganizowanym. Warranty opcyjne różnią się od opcji tym, że podlegają procesowi emisji, natomiast opcje powstają w momencie zawarcia umowy.

Ponadto, z punktu widzenia terminu, w którym posiadacz warrantu może go wykonać, wyróżniamy również dwa typy warrantów: warrant europejski (kupna lub sprzedaży) oraz warrant amerykański (kupna lub sprzedaży). Warrant europejski może być wykonany jedynie we wcześniej określonym przez emitenta dniu, określanym jako dzień wygaśnięcia. Natomiast warrant typu amerykańskiego może być wykonany w dowolnym, wybranym przez Klienta dniu, aż do dnia wygaśnięcia warrantu.

Czynniki ryzyka

Czynniki ryzyka związane z inwestowaniem w warranty są tożsame z czynnikami ryzyka odpowiednimi dla kontraktów opcyjnych z perspektywy Klienta zajmującego pozycję długą.

Ryzyko rynkowe – mechanizm związany z dźwignią finansową może przyczynić się do wysokich zysków, ale i znacznych strat.

Ryzyko płynności – warranty charakteryzują się niską płynnością

Warranty subskrypcyjne odznaczają się bardzo znaczącą zmiennością notowań. W odniesieniu do warrantów opcyjnych należy wziąć również pod uwagę ryzyko związane z ewentualną niewypłacalnością emitenta warrantów.

OBLIGACJE

Obligacje są papierami wartościowymi o charakterze dłużnym zatem ich sprzedaż oznacza zaciągnięcie kredytu (pożyczki) przez emitentów u nabywców obligacji. Obligacje można nabyć bezpośrednio od emitenta (emisje odbywają się jednak transzami co najmniej co kilka miesięcy) lub na rynku wtórnym przez zakupienie od tych, którzy posiadają obligacje wcześniejszych emisji.

Kredyt spłacany jest jako należność pieniężna w ściśle określonym czasie wraz z odsetkami, których sposób naliczania jest określony w warunkach emisji obligacji. Wielkość tego kredytu to wartość nominalna obligacji, a termin jego zwrotu przez emitenta to termin wykupu obligacji.

Podstawowy podział, któremu podlegają obligacje ma miejsce ze względu na naturę emitenta. Wyróżnia się obligacje rządowe (emitentem jest rząd), komunalne (emitentem są samorządy) oraz korporacyjne (emitentem są np. przedsiębiorstwa). Środki pochodzące z emisji obligacji są dla wielu instytucji podstawowym sposobem finansowania wydatków, które nie mają pokrycia w dochodach. Z perspektywy inwestorów obligacje rządowe stanowią bardzo ważną klasę aktywów. Mimo najczęściej niskiego oprocentowania, ze względu na fakt, iż prawdopodobieństwo bankructwa rządu (szczególnie w krajach rozwiniętych) uznawane jest za niskie, papiery owe traktuje się jako aktywa o najniższym ryzyku inwestycyjnym.

Obligacje dzieli się też ze względu na sposób oznaczenia obligatariusza. Zgodnie z tym kryterium wyróżnia się obligacje imienne i na okaziciela. Obligacje imienne wystawiane są na konkretną osobę, a przeniesienie praw z nich wynikających odbyć się musi w formie przelewu połączonego z wydaniem dokumentu. Obligacje na okaziciela mogą być przenoszone poprzez samo wydanie jej nabywcy przez zbywcę.

Z uwagi na termin wykupu obligacje można podzielić na krótko-, średnio- i długoterminowe. Przyjmuje się, iż obligacje krótkoterminowe to papiery o terminie wykupu od jednego roku, obligacje średnioterminowe to obligacje o terminach wykupu od 1 roku do 5 lat, natomiast obligacje długoterminowe to obligacje o dłuższym niż 5 lat terminie wykupu. Ze względu na oprocentowanie wyróżniamy obligacje o stałym i zmiennym oprocentowaniu (obligacje kuponowe) oraz obligacje zerokuponowe (obligacje pozbawione kuponu, w przypadku których skumulowane odsetki wypłacane są w momencie wykupu).

Istotnym podziałem obligacji jest też podział ze względu na sposób emisji. Wyróżnia się tu ofertę prywatną, która kierowana jest do nie więcej niż 149 adresatów oraz ofertę publiczną, kierowaną do nieograniczonej liczby inwestorów.

Szczególnym typem są obligacje podporządkowane, których emitentami są banki, ale również przedsiębiorstwa. W odróżnieniu od zwykłych obligacji, obligacje podporządkowane umożliwiają emitentowi odroczenie lub nawet wstrzymanie wypłaty odsetek oraz wykupu obligacji. W przypadku likwidacji lub upadłości emitenta natomiast, roszczenia obligatariuszy realizowane są na samym końcu po zaspokojeniu pozostałych wierzycieli i na równi z właścicielami podmiotu. Z uwagi na to obligacje podporządkowane cechują się wyższym ryzykiem inwestycyjnym.

Czynniki ryzyka

Ryzyko kredytowe – ryzyko niewypłacalności emitenta, gwaranta, poręczyciela papieru wartościowego lub instrumentu rynku pieniężnego to możliwość braku wywiązania się przez dłużnika z przyjętych na siebie zobowiązań. Ryzyko to ma szczególne znaczenie w przypadku obligacji korporacyjnych.

Ryzyko stopy procentowej – zmiana cen papierów dłużnych o stałym oprocentowaniu w przypadku zmiany rynkowej stopy procentowej. W przypadku wzrostu stóp cena papierów maleje, w przypadku spadku – rośnie. W przypadku bonów skarbowych i papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu ryzyko to jest niskie. Im dłuższy jest czas do wykupu instrumentów o stałym oprocentowaniu, tym to ryzyko jest większe.

Ryzyko reinwestycji – ryzyko, że zakładana przez Klienta stopa zwrotu z papierów dłużnych nie zostanie zrealizowana za sprawą reinwestycji środków otrzymanych z wypłat kuponów w instrumenty o niższym oprocentowaniu.

Ryzyko przyszłego kształtowania się kursu obligacji – brak pewności, co do kierunku kształtowania się ceny obligacji w przyszłości potencjalnie skutkując stratą części bądź całości zainwestowanego kapitału;

Ryzyko przedterminowego wykupu przez emitenta – możliwość ogłoszenia przedterminowego wykupu obligacji przez emitenta. Ryzyko to odnosi się do obligacji z wbudowaną klauzulą opcyjną, dającą emitentowi prawo wcześniejszego wykupu obligacji bez zgody obligatariusza.

Ryzyko walutowe - dotyczy obligacji denominowanych w walutach obcych. Ryzyko to wynika z wpływu, jaki wywierają zmiany kursów walut na płatności dokonywane na rzecz inwestora przez emitenta.

Ryzyko inflacji - oznacza prawdopodobieństwo zdarzenia, że zmiana poziomu inflacji nie pozwoli na osiągnięcie zakładanej stopy zwrotu w danym horyzoncie czasowym.

Obligacje odznaczają się ograniczoną zmiennością cen.

FUNDUSZE INWESTYCYJNE

Fundusz inwestycyjny jest formą wspólnego inwestowania środków pieniężnych, które są wpłacane przez jego uczestników. Uczestnikami funduszu mogą być podmioty wskazane w statucie danego funduszu, najczęściej uczestnikami danego funduszu mogą być zarówno osoby fizyczne, osoby prawne jak i podmioty nie posiadające osobowości prawnej. Cel funduszu oraz polityka inwestycyjna danego funduszu określona jest w statucie funduszu.

Wartość aktywów, którymi zarządza fundusz zależy od rodzaju dokonywanych przez fundusz inwestycji oraz od czasu, na jaki uczestnik powierza mu swoje pieniądze. W zależności od obranej przez fundusz polityki inwestycyjnej, można wyróżnić wiele typów funduszy. Istnieją na przykład fundusze, w których proporcje lokat w akcje i obligacje są zrównoważone, inne inwestują wyłącznie w papiery dłużne, jeszcze inne wybierają akcje giełdowych spółek w ten sposób, aby możliwie wiernie odwzorować skład portfela któregoś z giełdowych indeksów lub fundusze lokujące swoje środki w aktywa z danego obszaru geograficznego świata.

Ze względu na formę uczestnictwa wyróżnia się fundusze inwestycyjne otwarte, zbywające jednostki uczestnictwa oraz zamknięte, emitujące certyfikaty inwestycyjne.

Jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych

Jednostki uczestnictwa sprzedawane są przez otwarte fundusze inwestycyjne - jednostka uczestnictwa jest więc prawem majątkowym odzwierciedlającym udział inwestora w majątku funduszu inwestycyjnego. Jednostki uczestnictwa nie są papierami wartościowymi. Fundusz otwarty ma obowiązek sprzedania jednostek uczestnictwa każdemu, kto dokona na nie wpłaty. Z drugiej strony fundusz otwarty ma obowiązek odkupienia jednostek uczestnictwa od każdego uczestnika funduszu, który tego zażąda. Jednostka taka jest umarzana i nie może być powtórnie sprzedana. Uczestnik funduszu otwartego nie może zbyć jednostki na rzecz osób trzecich. Ponadto jednostki uczestnictwa nie mogą być przedmiotem obrotu zorganizowanego.

Czynniki ryzyka

Ryzyko rynkowe wynikające ze zmienności cen papierów wartościowych wynikających z ogólnych tendencji rynkowych panujących w kraju i na świecie.

Ryzyko selekcji instrumentów finansowych – zarządzający funduszem może podjąć błędne decyzje co do selekcji papierów wartościowych do portfela inwestycyjnego funduszu, co może skutkować częściową lub pełną utratą wpłaconych środków przez Klienta; ryzyko selekcji instrumentów finansowych ograniczane jest poprzez dywersyfikację portfela inwestycyjnego.

Ryzyko kredytowe emitenta instrumentu finansowego lub podmiotu, na bazie którego został wyemitowany instrument finansowy związane z brakiem możliwości wypełnienia przez niego przyjętych zobowiązań lub zagrożeniem wystąpienia takiej sytuacji. Ryzyko walutowe – związane z możliwością zmiany ceny składnika aktywów funduszu w wyniku zmiany kursu waluty obcej, w której denominowane jest dany składnik aktywów funduszu względem polskich złotych.

Ryzyko wynikające z braku dostępu do aktualnego składu portfela inwestycyjnego danego funduszu.

Ryzyko związane z koncentracją aktywów lub rynków.

Ryzyko związane ze szczególnymi warunkami zawartych przez fundusz transakcji (np. nabywanie jednostek uczestnictwa funduszy zagranicznych).

Zmienność wycen jednostek uczestnictwa jest zróżnicowana w zależności od typu funduszu, jednak z reguły nie przekracza zmienności pojedynczych akcji.

Certyfikaty inwestycyjne funduszy inwestycyjnych zamkniętych

Certyfikaty inwestycyjne to papiery wartościowe emitowane przez zamknięte fundusze inwestycyjne. Wartość certyfikatów inwestycyjnych uzależniona jest od wartości portfela inwestycyjnego funduszu. Fundusze inwestycyjne zamknięte, w porównaniu do funduszy otwartych, posiadają znacznie szersze możliwości inwestycyjne, obejmujące m.in.: transakcje terminowe, prawa pochodne, waluty, a nawet udziały spółek z o.o., a więc warianty niedostępne z mocy prawa dla funduszy inwestycyjnych otwartych - daje to szerszą elastyczność w selekcji strategii oraz inwestycji dla zarządzających. Zamknięty fundusz inwestycyjny może być utworzony na określony czas. Trwanie funduszu kończy postępowanie likwidacyjne polegające na umorzeniu certyfikatów inwestycyjnych i wypłacie jego uczestnikom kwot odpowiadających liczbie i końcowej wycenie certyfikatów posiadanych przez poszczególnych uczestników. Certyfikaty inwestycyjne mogą być oferowane w drodze oferty publicznej lub prywatnej. Mogą być również dopuszczone do obrotu na giełdzie.

Czynniki ryzyka

Certyfikaty inwestycyjne charakteryzują się wszystkimi czynnikami ryzyka związanymi z jednostkami uczestnictwa.

Za sprawą szerszych możliwości inwestycyjnych fundusze inwestycyjne zamknięte i związane z nimi certyfikaty inwestycyjne mogą być bardziej ryzykowne w porównaniu do funduszy otwartych.

Fundusze inwestycyjne zamknięte są zobligowane do zdecydowanie rzadszych wycen aktywów w porównaniu do funduszy otwartych.

Cena rynkowa certyfikatów inwestycyjnych może odchyłać się od ich wartości.

Ryzyko płynności – w większości przypadków płynność certyfikatów inwestycyjnych jest niska.

Zmienność cen certyfikatów inwestycyjnych jest zróżnicowana w zależności od typu funduszu, jednak z reguły nie przekracza zmienności pojedynczych akcji.

PRODUKTY STRUKTURYZOWANE

Produkty strukturyzowane to instrumenty finansowe, których cena jest uzależniona od wartości określonego instrumentu bazowego (m.in. indeksy giełdowe, akcje spółek krajowych i zagranicznych, kursy walut, metale szlachetne czy koszyki: akcji, surowców, indeksów giełdowych). Są one emitowane przez instytucje finansowe, najczęściej banki lub domy maklerskie. Emitent produktu strukturyzowanego zobowiązuje się w stosunku do nabywcy (Klienta), że w terminie wykupu instrumentu wypłaci mu kwotę rozliczenia kalkulowaną wg określonego wzoru. Formuła określająca zasady wypłaty ułatwia posiadaczom takich instrumentów śledzenie bieżącej wartości danego instrumentu. Każdy produkt strukturyzowany notowany na giełdzie musi mieć: prospekt emisyjny (może być wspólny dla wielu produktów) oraz warunki końcowe emisji, w których zawarte są wszystkie istotne informacje na temat instrumentu i emitenta.

W zależności od konstrukcji instrumentu możemy wyróżnić trzy podstawowe rodzaje produktów strukturyzowanych:

- produkty gwarantujące ochronę kapitału (bezpieczne) – dają Klientowi określony udział w zyskach, jakie generuje wbudowany w produkt wskaźnik rynkowy i jednocześnie nawet 100-procentową gwarancję zwrotu zainwestowanego kapitału zazwyczaj w terminie wykupu (Klient nie poniesie straty);
- produkty gwarantujące częściową ochronę kapitału – instrumenty bardziej ryzykowne, gdyż większy jest udział Klienta zarówno w zyskach jak i w stratach generowanych przez produkt wbudowany (niemniej Klient ma szansę na większy zarobek). Częściowa ochrona, np. 90% oznacza, że inwestor może być pewien, że w dniu zapadalności produktu emitent zapłaci mu nie mniej niż 90% wartości nominalnej danej obligacji czy certyfikatu.
- produkty bez ochrony kapitału – emitowane są najczęściej w formie certyfikatów strukturyzowanych. Brak ochrony zainwestowanego kapitału rekompensowany jest możliwością uzyskania znacznie wyższej stopy zwrotu.

Czynniki ryzyka

Niemal nieograniczone spektrum możliwości konstrukcji strategii inwestycyjnych zawartych w produktach strukturyzowanych czyni niemożliwym określenie generalnego profilu ryzyka. Istnieje możliwość konstrukcji strategii inwestycyjnych charakteryzujących się niskim stopniem ryzyka porównywalnym do ryzyka związanego z inwestycją w obligacje jak również takich, których katalog ryzyk w większym stopniu odpowiada ryzykom związanym z inwestycjami w instrumenty pochodne, takie jak opcje lub kontrakty terminowe. Z inwestowaniem w produkty strukturyzowane może wiązać się ryzyko rynkowe, kredytowe oraz płynności. Kluczowy charakter ma jednak ryzyko rynkowe (występujące w sytuacji, gdy następuje spadek wartości aktywów bazowych przekładający się na straty na produkcie strukturyzowanym), które niemal w całości ponosi klient. Charakterystyka ryzyka kredytowego (możliwość niewypłacalności emitenta) jest ściśle powiązana z formą konkretnego produktu strukturyzowanego.

Produkty strukturyzowane oparte na systemie dealerskim notowań charakteryzują się relatywnie mniejszą zmiennością cen. Produkty strukturyzowane oparte na systemie brokerskim notowań, za sprawą ograniczonej płynności, mogą w krótkim terminie odznaczać się znaczącą zmiennością. Wydłużenie horyzontu inwestycyjnego może ograniczyć poziom zmienności.

ETF

ETF (ang. Exchange-Traded Fund – fundusz notowany na giełdzie) to otwarty fundusz inwestycyjny notowany na giełdzie, którego zadaniem jest odzwierciedlanie zachowania się danego indeksu giełdowego, surowców, obligacji lub określonego koszyka aktywów. Jego funkcjonowanie jest regulowane tak jak w przypadku innych funduszy inwestycyjnych odpowiednimi regulacjami. W zależności od instrumentu charakteryzują się one różną płynnością oraz możliwością stałej (codziennej) kracji i umarzania jednostek, zwanych tytułami uczestnictwa. Tytuły uczestnictwa funduszu typu ETF notowane są na giełdzie na takich samych zasadach jak akcje. Tytuły uczestnictwa w funduszu ETF są papierami wartościowymi. Dzięki notowaniu ETF-ów na giełdzie w systemie notowań ciągłych, inwestor ma możliwość inwestowania krótko-, średnio-, bądź długoterminowo. Większość najpopularniejszych ETF dostępnych jest

na rynkach zagranicznych. Z uwagi na szeroki wachlarz dostępnych ETF przed rozpoczęciem inwestycji należy zapoznać się z indywidualną szczegółową specyfikacją każdego instrumentu i czynnikami ryzyka z nimi związanymi.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem w ETF związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla instrumentu bazowego, którego stopę zwrotu odwzorowuje konkretny fundusz. W przypadku ETF-ów wyemitowanych w oparciu o indeksy rynków akcji ich ryzyko kapitałowe (zmienność cenowa) jest wyższe od ryzyka takich instrumentów jak obligacje czy inne papiery wartościowe o stałym dochodzie. Z inwestycjami w ETF związane jest ryzyko kontrahenta, wynikające z wykorzystania instrumentów finansowych zawartych z instytucją kredytową i potencjalnym jej niewywiązaniem się ze swoich zobowiązań z tytułu tych instrumentów. Ponadto inwestujący w ETF narażeni są na ryzyko niedokładnego odwzorowania stopy zwrotu instrumentu bazowego.

GDR/ADR

GDR (ang. Global Depository Receipt – Globalny Kwit Depozytowy) – jest zbywalnym instrumentem finansowym, który został wprowadzony do obrotu przez bank depozytariusz na rynkach regulowanych poza Stanami Zjednoczonymi Ameryki (USA), np. w Niemczech. Bank depozytariusz emituje kwity depozytowe na podstawie zakupionych akcji na danym rynku regulowanym i zablokowanych na rachunkach depozytowych banku depozytariusza. Zazwyczaj 1 GDR jest równy 10 akcjom, ale można użyć dowolnego współczynnika.

ADR (ang. American Depository Receipt – Amerykański Kwit Depozytowy) – jest zbywalnym instrumentem finansowym, który został wprowadzony do obrotu na amerykańskim rynku regulowanym przez bank depozytariusz. Bank depozytariusz emituje kwity depozytowe na podstawie akcji zakupionych w systemach obrotu innych niż amerykańskie rynki regulowane i zablokowanych na rachunkach banku depozytariusza. Zazwyczaj 1 ADR jest równy 10 akcjom, ale można użyć dowolnego współczynnika.

Czynniki ryzyka

Czynniki ryzyka mające za przedmiot instrumenty finansowe opisane powyżej (GDR, ADR), oprócz czynników ryzyka związanych z inwestycjami zagranicznymi, charakteryzują się wszystkimi czynnikami ryzyka analogicznymi do czynników ryzyka akcji.

INSTRUMENTY FINANSOWE NABYWANE LUB ZBYWANE W ZAGRANICZNYCH SYSTEMACH WYKONYWANIA ZLECEŃ

Dom Maklerski udostępnia Klientom szeroki wachlarz możliwości inwestycyjnych w zagranicznych systemach wykonywania zleceń.

Czynniki ryzyka

Inwestycje zagraniczne mające za przedmiot określone instrumenty finansowe charakteryzują się wszystkimi czynnikami ryzyka analogicznymi dla danej klasy instrumentów finansowych na rynku krajowym. Ponadto istnieją dodatkowe czynniki ryzyka, do których w szczególności należy zaliczyć:

- ryzyko wahanía waluty rozliczeniowej danego instrumentu finansowego w stosunku do złotego;
- ryzyko posiadania ograniczonego (opóźnionego) dostępu do informacji.

Z uwagi na globalny charakter instrumenty dostępne na rynkach zagranicznych cechują się względnie większą płynnością. Zmienność inwestycji w aktywa zagraniczne może być wyższa za sprawą ekspozycji nie tylko na zmienność cen instrumentów finansowych, ale również na zmienność kursów wymiany walut.

ZLECENIA ZAAWANSOWANE

Zlecenia zaawansowane są szczególnym typem zleceń składanych na rynku kontraktów terminowych.

Wszystkie wprowadzone zlecenia są w pełni zautomatyzowane i dają Klientowi możliwość programowania strategii inwestycyjnych w oparciu o kombinacje nowych typów zleceń oraz pełną swobodę działania bez konieczności ustawicznego śledzenia rynku.

■ Pierwsze z nich to zlecenie **ToC – Take orCut**

Głównym zadaniem tego zlecenia jest zabezpieczenie pozycji Klienta – realizacja profitów z inwestycji, ale też ochrona zainwestowanego kapitału.

Zlecenia ToC jest kompletem dwóch, powiązanych ze sobą zleceń. Pierwsze Take jest zleceniem z limitem ceny i z założenia realizuje zysk z inwestycji. Drugie Cut jest zleceniem typu stop i pozwala ograniczyć straty w przypadku nietrafionej transakcji. Zlecenia są ze sobą powiązane i jeśli jedno z nich się zrealizuje lub aktywuje w arkuszu giełdowym, drugie zostanie automatycznie anulowane przez dom maklerski. Ponadto jeśli jedno ze zleceń z pary wykonana się częściowo to wolumen w drugim zleceniu zostanie automatycznie dopasowany do pierwszego.

■ Drugie to **SSL – Step Stop Limit / Loss**

To dynamiczne zlecenie typu stop, które pozwala maksymalizować zyski z inwestycji lub ograniczać straty. SSL dopasowuje się do zmian cen na rynku zgodnie z zaprogramowanymi przez inwestora parametrami. Zlecenie kupna znajdujące się w arkuszu będzie przesuwane się w dół (limit aktywacji będzie się zmniejszać) w ślad za spadającym kursem, tak aby zmaksymalizować zysk inwestora na posiadanej pozycji krótkiej. Jeśli zaś kurs nieoczekiwanie zacznie rosnąć zysk zostanie zrealizowany na maksymalnym możliwym poziomie. Podobnie zlecenie działa w przypadku minimalizacji strat. Analogicznie SSL działa dla zlecenia sprzedaży. Dzięki zleceniu SSL w typie Stop Loss zysk klienta może rosnąć, a strata klienta może być tylko mniejsza niż sam sobie zaplanował.

■ Trzecie z nich to zlecenie **SToC – Speed Take orCut**

To zlecenie stworzone specjalnie dla day-traderów, komplet trzech różnych zleceń. Dzięki swojej konstrukcji SToC pozwala otworzyć zlecenie w dowolnym momencie trwania sesji i zagwarantować sobie realizację zysku lub ograniczenie straty bez ponownego włączania komputera. Dzięki zleceniu Speed, które jest integralną częścią zlecenia SToC, połączonemu ze zleceniem Take i Cut dom maklerski kreuje unikatowe możliwości dla inwestorów. Zasada działania zleceń Take i Cut jest analogiczna jak w zleceniu ToC. Zlecenie jest pomocnym narzędziem dla planowania strategii inwestycyjnych opierających się o analizę techniczną, a także pozwala uczestniczyć z sukcesem w gwałtownych ruchach cenowych zdarzających się często po ogłoszeniu cyklicznych danych makroekonomicznych itp. Inwestor planuje na jakim poziomie cenowym chce otworzyć pozycję i w jakiej wysokości chce zrealizować zysk oraz jaki jest poziom akceptowanej straty. Resztą zajmuje się Dom Maklerski, wystawia zlecenia w odpowiednim momencie. Klient nie musi śledzić notowań.

Notowania instrumentów finansowych dystrybuowane przez GPW w Warszawie i monitorowane w sposób online przez dom maklerski są podstawą do wykonywania automatycznych modyfikacji zleceń zaawansowanych.

Elementem odróżniającym zlecenia zaawansowane od zwykłych jest brak możliwości zmodyfikowania zlecenia już złożonego (Klient może anulować zlecenie i złożyć nowe z nowymi parametrami).

Szczegółowe informacje dotyczące zleceń zaawansowanych można znaleźć na stronach www.dmbzwbk.pl.

Czynniki ryzyka

Czynniki ryzyka charakterystyczne dla inwestowania przy pomocy zleceń zaawansowanych są tożsame z ryzykami towarzyszącymi inwestowaniu w kontrakty terminowe.

KRÓTKA SPRZEDAŻ

Krótką sprzedaż to usługa pozwalająca na zbycie instrumentów finansowych bez konieczności ich posiadania w momencie składania zlecenia sprzedaży. Transakcje krótkiej sprzedaży pozwalają zarabiać na spadku wartości akcji. Warunkiem uruchomienia przez Dom Maklerski usługi krótkiej sprzedaży jest posiadanie rachunku inwestycyjnego oraz dyspozycja Klienta. Instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu w ramach krótkiej sprzedaży określa Dom Maklerski.

Podstawą do złożenia zlecenia krótkiej sprzedaży jest posiadanie na rachunku zabezpieczenia wysokości określonej przez Dom Maklerski. Najpóźniej w dniu rozliczenia transakcji sprzedaży Klient zobowiązany jest posiadać instrumenty finansowe w ilości sprzedanych na krótko. Jeżeli Klient nie dostarczy instrumentów finansowych we własnym zakresie, Dom Maklerski może uruchomić pożyczkę do czasu rozliczenia transakcji (o ile taka usługa jest dostępna, zgodnie z regulacjami wewnętrznymi Domu Maklerskiego) lub dokonać odkupu instrumentów finansowych.

Inwestor może dokonać krótkiej sprzedaży jeśli przewiduje, że kurs danego papieru wartościowego będzie spadać. W przypadku rzeczywistego spadku jego wartości zyskiem brutto jest różnica między kwotą uzyskaną ze sprzedaży pożyczonych papierów wartościowych a kwotą zapłaconą za ich wykup. Natomiast zyskiem netto na rachunku inwestycyjnym jest zysk brutto po odjęciu wynagrodzenia dla pożyczkodawcy za udzielenie pożyczki oraz prowizji biura maklerskiego od kupna i sprzedaży akcji. W przypadku do przeciwnego od oczekiwanego rozwoju sytuacji na rynkach finansowych, tj. wzrostu ceny giełdowej papieru wartościowego powyżej ceny sprzedaży – inwestor odnotuje stratę.

Czynniki ryzyka

Z inwestowaniem za pomocą transakcji krótkiej sprzedaży związane są wszystkie czynniki ryzyka charakterystyczne dla inwestycji w akcje i obligacje. Najpoważniejszym ryzykiem związanym z transakcją krótkiej sprzedaży jest ryzyko rozliczeniowe, bowiem istnieje niepewność, czy inwestor przeprowadzający transakcję pozyska i dostarczy sprzedane papiery w terminie rozliczenia.

Ryzykiem są również dodatkowe koszty pożyczki instrumentów finansowych powstałe w trakcie trwania pożyczki.

Istnieje również ryzyko pojawienia się efektu tzw. shortsqueeze. Efekt ten dotyczy papierów, na których występuje duża liczba otwartych pozycji (tj. sprzedanych na krótko). W przypadku, gdy inwestorzy posiadający krótkie pozycje zdecydują się równocześnie zamknąć posiadane pozycje, wówczas na rynku pojawia się duży popyt na określone papiery (pojawia się duża wartość zleceń kupna), co może spowodować nienaturalny wzrost ich kursów. Shortsqueeze dotyczy głównie papierów o niższej płynności.

Usługa doradztwa inwestycyjnego

W ramach usługi Dom Maklerski przygotowuje i przekazuje klientowi w oparciu o jego potrzeby i sytuację rekomendację dotyczącą:

1. kupna, sprzedaży, subskrypcji, wymiany, wykonania lub wykupu określonych instrumentów finansowych albo powstrzymania się od zawarcia transakcji dotyczącej tych instrumentów;
2. wykonania lub powstrzymania się od wykonania uprawnień wynikających z określonego instrumentu finansowego do zakupu, sprzedaży, subskrypcji, wymiany, wykonania lub wykupu instrumentu finansowego.

Do głównych ryzyk związanych z korzystaniem z usługi doradztwa inwestycyjnego zalicza się:

1. ryzyko nieodpowiednich rekomendacji - rekomendacje inwestycyjne przygotowywane są na podstawie informacji przekazanych przez klienta Domowi Maklerskiemu poprzez wypełnienie odpowiedniej ankiety służącej do przeprowadzenia oceny odpowiedniości, której celem jest dostosowanie świadczonych usług do indywidualnej sytuacji klienta i tym samym działanie w najlepiej pojętym interesie klienta; istnieje ryzyko, iż przekazywane klientowi rekomendacje inwestycyjne nie będą uwzględniały jego indywidualnej sytuacji; ryzyko takie powstaje w szczególności w przypadku wystąpienia istotnej zmiany w zakresie dotyczącym

wiedzy, doświadczenia inwestycyjnego, sytuacji finansowej lub celów inwestycyjnych klienta oraz nie poinformowania o niej Domu Maklerskiego;

2. ryzyko niewłaściwie oszacowanej wartości lub ryzyko nietrafionej oceny kierunku zmian ceny rekomendowanego instrumentu finansowego (w tym założonego okresu inwestycyjnego, w którym zmiana ceny powinna się dokonać) – niewłaściwie oszacowana wartość, nietrafiona ocena dot. kierunku zmian cen lub przyjęcie niewłaściwego horyzontu czasowego inwestycji i związane z tym zalecone zachowanie inwestycyjne mogą powodować, iż wyniki z inwestycji będą gorsze od oczekiwanych; w szczególności istnieje możliwość poniesienia straty pierwotnie zainwestowanego kapitału;
3. ryzyko dezaktualizacji rekomendacji - istnieje ryzyko związane z ograniczoną w czasie aktualnością rekomendacji inwestycyjnej przekazanej klientowi.

Podejmując decyzję inwestycyjną korzystający z usługi doradztwa inwestycyjnego Klient powinien mieć na uwadze ryzyko związane z tą usługą.

Klient powinien mieć także na uwadze to, iż przedmiotem rekomendacji inwestycyjnej są wyłącznie instrumenty finansowe będące w ofercie Domu Maklerskiego lub instrumenty finansowe, w których obrocie Dom Maklerski pośredniczy.

Stan na dzień 3 stycznia 2018 r.